

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 16P/65/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713217917
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Brašková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5713217917.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Michaelou Braškovou vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa

V. P., V.. XX.XX.XXXX

zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, dieťa rodičov, matky J. P., I. Q., V.. XX.XX.XXXX, P. L., C.. X. Č. P. XXXX/XX, právne zastúpenej JUDr. Miriam Podhradskou, advokátkou, sídlo AK A. Pietra 10645/17, Martin a otca J. P., V.. XX.XX.XXXX, P. L., V. XXXX/XX, maloletá bytom ako matka v konaní o návrhu otca o zníženie výživného na maloletú takto

r o z h o d o l :

Súd návrh otca, J. P., V.. XX.XX.XXXX na zníženie výživného na maloletú V. P., V.. XX.XX.XXXX v celom rozsahu z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom osobne podaným tunajšiemu súdu dňa 22.11.2013 sa otec maloletej V. P., V.. XX.XX.XXXX domáhal zníženia výživného na maloletú V. na 30% zo sumy životného minima od 22.11.2013. Uviedol, že výživné žiadať znížiť z dôvodu sociálnej odkázanosti. Momentálne je evidovaný na úrade práce ako nezamestnaný a bola mu priznaná dávka v hmotnej núdzi. Uviedol, že výšku výživného navrhuje znížiť na najnižšiu možnú sumu, ktorú stanovuje zákon, t.j. na 30% zo sumy životného minima od 22.11.2013. Uviedol, že i keď súd ešte nerozhodol o navrhovanej výške, nemá inú možnosť ako platiť výživné vo výške, ktorú navrhol. Zníženie výživného neohrozí situáciu maloletého dieťaťa, pretože matke prednedávnom vyplatil vysokú sumu z prehraného súdneho sporu a teda matka má dlhodobu prostriedky na zabezpečenie dieťaťa. Uviedol, že matka tvrdí, že z jeho výživného na maloletú odkladá pravidelne určitú čiastku na vkladnú knižku, takže dočasné zníženie výživného nebude mať dopad na životnú úroveň maloletej. Uviedol, že výživné na maloletú v sume 100,-Eur mu bolo určené súdnym rozhodnutím 20P/81/2010. Uviedol, že pracovný pomer stanovený na dobu určitú neukončil z vlastného rozhodnutia, ale z porušovania pracovnej zmluvy zo strany zamestnávateľa. Uviedol, že jeho vôľou bolo pokračovať v pracovnom pomere za podmienok zohľadnenia obsahu pracovnej zmluvy so skutočne vykonávanou prácou, aby pracovný vzťah bol v súlade so Zákonníkom práce. O zlých pomeroch vyvolaných zamestnávateľom svedčí aj ten fakt, že asi pol roka predtým ako mu skončil pracovný pomer zamestnávateľ prehral s iným svojim zamestnancom súdny proces z porušovania pracovnej zmluvy.

Matka sa k návrhu otca písomne vyjadrila podaním zo dňa 28.01.2014, osobne podaným na tunajšom súde dňa 31.01.2014 kde uviedla, že s návrhom otca na zníženie výživného na maloletú V. nesúhlasí, a to ani čiastočne. Uviedla, že má zato, že nie sú naplnené zákonné podmienky na zníženie výživného zo strany otca. Uviedla, že otec svoj návrh opiera o to, že potom ako došlo z jeho strany k skončeniu pracovného pomeru s predchádzajúcim zamestnávateľom, je nezamestnaný a poberá dávku v hmotnej núdzi. Uviedla, že otec je povinný platiť výživné vo výške 100,-Eur na základe rozsudku Okresného súdu Martin zo dňa 08.03.2011, sp. zn. 21C/283/2010. Od právoplatnosti rozsudku sa otec domáhal zníženia výživného v súdnych konaniach vedených na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 23P/27/2012 a sp. zn. 23P/253/2013. V oboch prípadoch súd právoplatne zamietol návrh otca na zníženie výživného. Naposledy teda súd rozhodol o výživnom na maloletú V. rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 23P/253/2012 zo dňa 25.02.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 9CoP/51/2013 zo dňa 13.06.2013. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť v mesiaci august 2013. Od posledného rozhodnutia súdu o výživnom uplynulo menej ako tri mesiace. Uviedla, že s tvrdením otca ohľadom skončenia jeho pracovného pomeru, nezamestnanosti a jeho majetkových pomeroch sa súd vysporiadal už aj v konaní o návrhu otca na zníženie výživného sp. zn. 23P/253/2012, keď návrh otca v plnom rozsahu zamietol. Faktom je že otec skončil pracovný pomer so svojim predchádzajúcim zamestnávateľom dohodou na základe vlastnej žiadosti o skončenie pracovného pomeru. Tvrdenia, že zamestnávateľ mal porušovať pracovnú zmluvu nepreukázal. Otec na pojednávaní v konaní sp. zn. 23P/253/2012 tvrdil, že z jeho strany nešlo o nejaký neuvážžený krok, odkladal si peniaze, aby si mohol plniť svoje záväzky na obdobie počas zníženia svojich príjmov. Otec na predmetnom pojednávaní uviedol, že nechcel, aby jeho pracovný pomer skončil výpoveďou, pretože by plynula dvojmesačná výpovedná lehota, avšak výhodnejšie pre neho bolo, aby bol na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny evidovaný ešte v decembri 2012. Uviedla, že otec si podľa svojich vyjadrení zvyšoval kvalifikáciu, chcel začať podnikáť ako samostatne zárobková činná osoba, pričom mal tiež podanú žiadosť o priznanie príspevku na začatie podnikania. Uviedla, že má zato, že otec sa svojim konaním vzdal výhodného zamestnania, vzdal sa adekvátneho príjmu, pričom jeho majetkové schopnosti mu umožňujú hradiť výživné na maloletú minimálne vo výške 100,-Eur mesačne. Uviedla, že otec sa o matku, ani ich spoločnú dcéru Natáliu nezaujíma, s maloletou sa nestretáva. Po odchode zo spoločnej domácnosti si musela sama riešiť svoje bývanie, býva s dcérou v byte svojich rodičov. Matka ďalej uviedla, že pokiaľ ide o sumu z prehratého súdneho sporu, tieto skutočnosti boli predmetom konania vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 7C/288/2011 o vydanie bezdôvodného obohatenia. Súdom priznaná suma matke vo výške 7 685,- Eur predstavuje len časť finančných prostriedkov, ktoré matka vložila počas manželstva zo svojich výlučných prostriedkov do rodinného domu vo výlučnom vlastníctve otca, čím sa jeho rodinný dom zhodnotil. Matka uviedla, že investované finančné prostriedky mala poskytnuté od svojich rodičov, ktoré im po vyplatení sumy 7 685,-Eur zo strany otca aj čiastočne vrátila. Otec rodinný dom previedol a do výlučného vlastníctva si kúpil byt. Uviedla, že ako otec použil získané finančné prostriedky, vzhľadom na nižšiu kúpnu cenu bytu, nemá vedomosť. Uviedla, že má vedomosť, že otec vlastní 1-izbový byt vo Vrútkach a motorové vozidlo zn. Škoda Felícia. Ďalej uviedla, že maloletej odkladá 50,-Eur štvrťročne na vkladnú knižku, pričom s touto sumou jej pomáhajú rodičia. Uviedla, že je zamestnaná v spoločnosti Humana People to People. Pracovný pomer je počnúc od 01.09.2013 dohodnutý na dobu neurčitú. Mesačný príjem predstavuje sumu 437,-Eur brutto plus majú dohodnutý tzv. dochádzkový bonus 50,-Eur mesačne, ktorý je jej vyplatený, ak odpracuje celý mesiac bez absencie. Uviedla, že sa osobne stará o maloletú Natáliu. Na maloletú poberá rodinné prídavky, otec platí na maloletú minimálne výživné. Maloletá navštevuje materskú školu. Uviedla, že s maloletou žije u svojich rodičov, pričom s maloletou majú spoločnú izbu. Za bývanie rodičom prispieva 100,-Eur mesačne. Okrem toho platí životnú poisťku v ING Životná poisťovňa, a.s. vo výške 21,66 Eur mesačne, t.j. 65,-Eur štvrťročne, maloletej prispieva sumou 50,-Eur štvrťročne na vkladnú knižku - sporenie, mobilný telefón platí vo výške 10,-Eur mesačne, maloletej platí materskú školu vo výške 8,-Eur mesačne, stravu maloletej v materskej škole platí vo výške 25,-Eur mesačne, poplatok za komunálny odpad platí vo výške 25,-Eur ročne na osobu, má cestovné výdavky do práce 12,-Eur mesačne. Okrem toho matka zakupuje potraviny, množstvo iných potrieb pre seba aj dieťa - sezónne oblečenie a obuv pre seba aj dieťa, lekársku starostlivosť. Uviedla, že má zdravotné problémy s chrbticou, bola hospitalizovaná aj vo Fakultnej nemocnici v Martine. Uviedla, že otec na rozdiel od nej netrpí žiadnymi zdravotnými problémami, o maloletú sa výlučne stará ona, s maloletou otec nerealizuje styk ani v minimálnej miere. Uviedla, že nemá finančné prostriedky, aby si mohla zaobstaráť vlastné bývanie, bez pomoci svojich rodičov by neuživila seba, ani dieťa. Ani suma 100,-Eur jej na výživu a potreby maloletej nepostačuje. Maloletá je od posledného určenia výživného staršia o tri roky, náklady na jej výživu sa logicky zvýšili, minimálne uplynutím času od súdom určeného výživného vo výške 100,-Eur.

Kolízny opatrovník sa k návrhu otca písomne nevyjadril.

Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 24.02.2014, dňa 31.03.2014, dňa 19.05.2014 a dňa 30.06.2014. Na pojednávaní konanom dňa 24.02.2014 otec na podanom návrhu zotrval. Uviedol, že v čase posledného rozhodnutia súdu nebol zamestnaný, momentálne je zamestnaný na základe dohody o pracovnej činnosti, zarába 5,- Eur na hodinu. Uviedol, že je zamestnaný od 01.11.2013 a pracuje ako projektant automatov. Vzhľadom k tomu, že poberá dávky v hmotnej núdzi, jeho príjem nemôže byť vyšší ako 140,- Eur mesačne v hrubom, preto zarába 102,- Eur v čistom. Zamestnávateľ mu sľúbil, že keď dostane lepšiu zákazku, zamestná ho na základe pracovnej zmluvy, kedy aj jeho príjem bude vyšší. Do práce chodí desaťkrát mesačne. Niekedy pracuje hodinu, niekedy aj 10-12 hodín. Uviedol, že pokiaľ ide o výživné, toto doteraz platil, asi dvakrát alebo trikrát zaplatil výživné iba v minimálnej výške. Od času, keď matka odišla zo spoločnej domácnosti, t.j. asi 4-5 rokov dozadu, s maloletou sa nestretol ani raz, možno raz na hodinu. Teraz sa s ňou má stretnúť vo štvrtok. Okrem výživného maloletej kupuje aj iné veci, kúpil jej napr. detskú sedačku. Túto má u neho, kúpil jej ju, pretože ju chcel brávať do prírody. Aj byt si kúpil tak, aby bol čo najbližšie k maloletej, tento kúpil asi pred 3 a pol rokmi. Uviedol, že poberá dávku v hmotnej núdzi, túto mu od 01.01.2014 znížili zo 118,- Eur mesačne na sumu 41,20,- Eur mesačne. Iný príjem nemá. Okrem jednoizbového bytu má auto Felciu, rok výroby 1999, túto si kúpil v čase narodenia maloletej. Uviedol, že iný majetok nemá. Uviedol, že jeho mesačné výdavky sú 23,- Eur za elektrinu, 89,- Eur mesačne za byt, 3,- Eurá platí SPP, 5,- Eur, platí za RTVS cestovné do zamestnania do Liptovského Mikuláša z Martina 10 x 6,70 Eur, 10,- Eur za internet, 7,-Eur mesačne za telefón, ďalej platí daň z nehnuteľnosti + odpad vo výške 20,- Eur ročne, povinné zmluvné poistenie 66,- Eur ročne. V apríli 2013 absolvoval dve štátne skúšky, kde mal priamy náklad vo výške 330,- Eur. Uviedol, že spláca hypotéku vo výške 176,- Eur mesačne, túto bude splácať ešte 6 rokov. Má pôžičku u otca a u bratranca, nakoľko nemá dostatok príjmov na svoje náklady, výšku nevie zdokladovať. Uviedol, že má priateľku, ale tá nebýva s ním v spoločnej domácnosti. Uviedol, že inú vyživovaciu povinnosť ako maloletú nemá. Uviedol, že má výdavky na maloletú, napr. jeho jednoizbový byt vybavil tak, aby nebol nebezpečný pre maloletú, kúpil jej postieľku. Navrhol, aby mu bola uložená povinnosť platiť výživné na maloletú Natáliu vo výške 30 % zo sumy životného minima dovedy, kým bude poberať dávky v hmotnej núdzi a keď prestane poberať dávky v hmotnej núdzi, aby mu bola uložená povinnosť platiť výživné na maloletú Natáliu vo výške 70,- Eur mesačne. Uviedol, že výdavky na maloletú sú nižšie, ako je súdom určené výživné. Uviedol, že bol presvedčený, že z výživného matka maloletej dáva časť na vkladnú knižku, ale zistil, že túto sumu dávajú na vkladnú knižku maloletej jej starí rodičia zo strany matky. Nesúhlasí s tým, aby boli výdavky na domácnosť rozpočítavané aj na maloleté dieťa. Pokiaľ ide o výdavky na lieky, všetky lieky, ktoré doteraz maloletá V. užívala sú hradené v plnej miere zo zdravotného postenia, to znamená, že matke v súvislosti s týmto nevznikajú žiadne náklady. Ďalej uviedol, že na škôlku maloletej prispieva aj Mestský úrad vo Vrútkach.

Na pojednávaní konanom dňa 31.03.2014 otec uviedol, že všetky dohody o vykonaní práce, ktoré s ním uzavrel zamestnávateľ Design MP, s.r.o. boli v rozpore so Zákoníkom práce. Sú predmetom vyšetrovania na Inšpektoráte práce na základe jeho podnetu, pričom podnet dal nakoľko mu zamestnávateľ nevyplatil dvakrát dohodnutú odmenu v termíne splatnosti. Vzhľadom k tomu, že Design MP mu vyplatil mzdu za mesiace december 2013 a január 2014 naraz, prišiel o dávku v hmotnej núdzi. Deisgn MP s ním uzavrel zmluvu aj na február 2014, ale nakoľko sa obrátil na inšpektorát práce, povedali mu, že už nemajú pre neho prácu a dali mu výpoveď z dohody. Uviedol, že prácu si aktívne hľadá, zúčastnil sa pohovoru v spoločnosti Gajos s.r.o. v Liptovskom Mikuláši dňa 28.03.2014 na pozíciu projektant -revízny technik. Posiela životopisy potenciálnym zamestnávateľom asi jeden týždenne.

Matka na predmetnom pojednávaní uviedla, že pred materskou dovolenkou pracovala dlho v jednej firme, po materskej dovolenke v roku 2012 opäť nastúpila do tejto firmy, ale z organizačných dôvodov jej dali výpoveď. Uviedla, že má strednú priemyselnú školu textilnú, pracovala v polygrafickej spoločnosti ako tlačiar. Následne nastúpila do novej práce, kde najskôr pracovala na dohodu, od augusta 2013 s ňou uzavreli pracovnú zmluvu. Jej hrubý príjem je 437,-Eur mesačne. Okrem toho má nárok vo výške 50,-Eur na dochádzkový bonus, ak odpracuje celý mesiac a výkonnostný bonus vo výške 70,-Eur ak odpracuje výkon. Túto prácu vzala ako dočasnú, aby mala príjem na krytie výdavkov svojich a maloletej. Nakoľko má zdravotné problémy, ktoré sa jej v dôsledku práce zhoršujú, bude nútená nájsť si novú prácu.

Uviedla, že maloletá má šesť rokov, výdavky na maloletú sa len zvyšujú, maloletá býva častejšie chorá. Uviedla, že iný príjem ako zo závislej činnosti nemá, tak tomu bola aj v čase pôvodného rozhodovania súdu, vtedy pracovala u toho stého zamestnávateľa. Uviedla, že býva u rodičov, ako v čase pôvodného rozhodovania súdu. Rodičom prispieva 100,-Eur mesačne na vedenie domácnosti, predtým prispievala 60,-Eur mesačne. Uviedla, že výdavky má porovnateľné ako v čase pôvodného rozhodovania súdu. Uviedla, že inú vyživovaciu povinnosť ako maloletú nemá. Nemá priateľa ani druhu. Nemá ani úvery, ani pôžičky. Otec sa s maloletou vôbec nestretáva, tak ako tomu bolo aj v čase pôvodného rozhodovania súdu. Otec maloletej nad rámec bežného výživného ničím neprispieva, nič jej nekupuje. Keďže maloletá býva často chorá, chce ju prihlásiť na plávanie, chcela by ju vziať na dovolenky, napr. do Tatier, príp. k moru. Výdavky sa budú zvyšovať v súvislosti s jej nástupom do školy, najmä pokiaľ ide o kúpu školských potrieb. Aj tým že je väčšia, zvyšujú sa jej výdavky súvisiace s ošatením a obuvou. Pokiaľ ide o výdavky maloletej z toho čo zarobí a čo jej platí otec ako výživné, je to tak, aby boli kryté jej základné potreby, nie je to nič navyše, aj keď by bola rada keď by jej mohla dožičiť vyšší štandard. Uviedla, že si myslí, že otec má lepšiu východiskovú pozíciu pri hľadaní práce s ohľadom na jeho kvalifikáciu, aj z hľadiska, že sa môže viac venovať práci, nakoľko sa o maloletú stará ona.

Na pojednávaní konanom dňa 19.05.2014 matka uviedla, že maloletá býva často chorá, v zimných mesiacoch má problémy s hrdlom, máva angíny. Maloletá má šelest na srdci, neberie na to lieky, ale každoročne chodia na kontrolu ku kardiológovi. Uviedla, že podľa jej názoru, otec nemá dôvod podať návrh na zníženie výživného. Keby si chcela vybrať prácu, ktorá by sa jej páčila, prácu by nemala doteraz. Keď má človek dieťa, musí sa starať a musí mať iný prístup k práci. Musí zobrať „to čo sa naskytne“.

Na predmetnom pojednávaní právna zástupkyňa matky uviedla, že otec len účelovo hľadá dôvody na to, aby bolo znížené výživné. Jeho nárok, nemá ani skutkový ani právny základ. Otec na matku podal aj žalobu o určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela v konaní 10C 291/2013, kde jeho nárok bol v celom rozsahu zamietnutý a to na pojednávaní konanom dňa 10.4.2014. Konajúci sudca vykonal dokazovanie aj ohľadom okolnosti ukončenia pracovného pomeru otca, má za to, že nie je dôvod na to, aby matka otcovi platila výživné alebo príspevok na výživu a to ani s ohľadom na ukončenie pracovno-právneho vzťahu. Otec nie je nijako hendikepovaný v hľadaní si práce, či už v Martine alebo v inom meste. Nemá zdravotné problémy a jeho argumentácia nijakým spôsobom nerešpektuje záujem dieťaťa. O maloletú sa nijako nestará, nezaujíma a pokiaľ porovnáme pomery účastníkov v čase posledného rozhodovania o výživnom, nie je daný nárok na jeho zníženie a to dokonca bez ohľadu na to, akým spôsobom otec pracovný pomer skončil. Ak nebol spokojný u zamestnávateľa, nič mu nebráni hľadať si novú prácu, nakoľko preukázal aj zvýšenú kvalifikáciu a dokonca aj záujem podnikat' a získať tak prostriedky z podpory od štátu. Otec si teda je vedomý svojich možností pri hľadaní práce, ale tieto sa účelovo rozhodol nevyužiť práve z dôvodu prebiehajúceho súdneho konania. Naopak, matka ktorá sa výlučne stará o maloleté dieťa vyvíja všetku dostupnú snahu o zabezpečenie a zvýšenie si príjmu, o dieťa sa riadne stará. V plnom rozsahu supluje aj úlohu otca.

Otec na predmetnom pojednávaní uviedol, že si zatiaľ nenašiel novú prácu. Pokiaľ ide o pohovor v Liptovskom Mikuláši, ponúkli mu také podmienky, ktoré boli pre neho nespĺniteľné z objektívnych dôvodov. Chceli, aby vykonával odbornú prácu (projektant a zároveň revízny technik) za minimálnu mzdu. Na výkon práce potrebuje odborné prístroje, ktoré sú dosť drahé, potrebuje kupovať slovenské a európske technické normy, potrebuje si zvyšovať kvalifikáciu, kalibrovať prístroje, s čím vznikajú výdavky. Prácu by mohol vykonávať iba tak, žeby nemal tieto prístroje, normy, nedovzdelával by sa, čím by postupoval v rozpore so zákonom. Pokiaľ ide o pohovor vo firme v Žiline Axon Pro, výberové konanie ešte stále prebieha, takže výsledky nevie. Uviedol, že zvažuje, že si otvorí buď živnosť alebo si založí spoločnosť s ručením obmedzeným, aby mohol podnikat'. Uviedol, že sa musí zúčastňovať kurzov organizovaných úradom práce. Najbližší sa má uskutočniť dňa 30.5.2014, to bude druhý v poradí, ktorý by absolvoval. Okrem toho musí zložiť odbornú skúšku, a po posúdení úradom práce je možnosť, že získa príspevok na podnikanie. Podmienkou získania príspevku je že musí mať dobrý podnikateľský plán, ktorý už má pripravený. Musí absolvovať úspešne skúšky - testy z účtovníctva. Úrad práce už neochotne dáva príspevky. Uviedol, že ako projektant je držiteľom európsky uznávaného certifikátu. Uviedol, že poslednú žiadosť o prijatie do zamestnania podal dňa 16.5.2014 do Stredoslovenskej energetiky v Žiline, kde by pracoval ako projektant. V prípade, že sa nebude môcť zamestnať v Žiline,

v Martine resp. v žilinskom regióne, uvažuje nad prácu v zahraničí, tam by pracoval ako projektant, alebo revízny technik. Otec ďalej uviedol, že so zamestnávateľom Design MP s.r.o. ukončil dohodu o vykonaní práce na základe dokumentu vystaveného zamestnávateľom vzájomnou dohodou dňa 31.1.2014. Uviedol, že s týmto skončením nesúhlasí. Odmenu za január 2014 mu zamestnávateľ vyplatil o mesiac neskôr v rovnakej výške, ako predtým. Uviedol, že od 1.3.2014 má príjem iba z úradu práce vo výške 117,40 Eur mesačne. Iný príjem nemá. Žije z toho, že mu vždy niekto niečo požičia, najskôr mu požičal otec, potom bratranec a teraz mu požičiava jeho priateľka, na základe dlžobného úpisu. S priateľkou nežije v spoločnej domácnosti. Otec mu požičal do 100,- Eur. Bratranec mu požičal do 50,- Eur. Priateľka mu požičala asi 4 000 Eur. Okrem toho za neho dobrovoľne platí výživné na maloletú, to ani nechce, aby jej vracal. S priateľkou sa spoznal po rozvoze. Pôžička od priateľky je krytá dobrými vzťahmi. Uviedol, že výdavky na domácnosť v porovnaní s predchádzajúcim obdobím - s obdobím pôvodného rozhodovania súdu sú približne rovnaké. Pokiaľ ide o jeho príjem, v porovnaní s časom pôvodného rozhodovania súdu, zmena nenastala, aj v tom čase mal ukončený pracovný pomer s vtedajším zamestnávateľom, aj v súčasnosti má ukončený pracovný pomer so spoločnosťou Design MP. Pokiaľ ide o jeho príjem, situácia je rovnaká ako v pôvodnom období. Uviedol, že v pôvodnom konaní neboli skúmané náklady na maloletú, teraz trvá na tom, aby výška výživného bola stanovená podľa potrieb dieťaťa. Výška výživného na maloletú v sume 100,- Eur bola stanovená, ešte keď maloletá mala jeden rok. Uviedol, že nesúhlasí s tvrdením matky, že sa výdavky stále zvyšujú, nakoľko za posledné dva roky, nastala deflácia. Uviedol, žeby chcel platiť maloletej viac, ako určí súd, ale formou úhrady napr. cestovných nákladov, výletov do prírody, stravy a to v čase, keď by bolo dieťa u neho, nenechal by dieťa hladovať. Uviedol že v súčasnosti sa s maloletou nestretáva, nakoľko vzhľadom na rozhodnutie súdu to nie je možné. Uviedol, že nemá problém, aby maloletá chodila s matkou na výlety, dieťa to dokonca zo zdravotných dôvodov potrebuje, avšak momentálne, keď je sociálne odkázaný, nemôže matka dieťaťa od neho žiadať, aby platil výživné v súdom stanovenej výške. S maloletou môže matka v súčasnosti chodiť na výlety v okolí.

Na predmetnom pojednávaní kolízny opatrovník uviedol, že nesúhlasí so znížením výživného, nakoľko to nie je v záujme a v prospech maloletého dieťaťa. Potreby dieťaťa je nutné uspokojovať bez ohľadu na to, či je alebo nie je rodič v hmotnej núdzi.

Matka na predmetnom pojednávaní uviedla, že otec si mal rozmyslieť, či si chce zvyšovať kvalifikáciu, teraz nechce vziať menej kvalifikovanú prácu, ale keď nemá finančné prostriedky, mal by zvážiť, či nevezme aj menej kvalifikovanú prácu a postupom času by si našiel prácu, ktorá zodpovedá jeho kvalifikácií. Uviedla, že otec si svoju situáciu spôsobil sám.

Na pojednávaní konanom dňa 30.06.2014 otec uviedol, že pokiaľ ide o dohodu o vykonaní práce s Design MP, s.r.o., nesúhlasil s ukončením tejto dohody spôsobom, ktorý uskutočnil zamestnávateľ. Zamestnávateľ spôsob označil ako dohodu, podľa jeho názoru išlo o výpoveď. Dohoda o vykonaní práce bola uzavretá na dobu určitú od 1.1.2014 do 28.2.2014. Uviedol, že vykonával prácu aj vo februári 2014, za toto obdobie však už nedostal odplatu, práca bola určená pre ZF Levice. Robil projekt pre automatizované stroje. Jeho práca je na internete, prostredníctvom internetu mal zamestnávateľ k nej prístup. Medzi ním a zamestnávateľom však nedošlo k podpísaniu odovzdávacieho protokolu. Posledná odmena od zamestnávateľa Design MP bola za január 2014. Otec uviedol, že sa zatiaľ nezamestnal. Prácu vykonáva podľa občianskeho zákonníka, podľa zmluvy o dielo, ktorú má uzavretú s objednávateľom Viliam Barát, aj keď objednávateľ túto zmluvu nepodpísal. Podľa tejto zmluvy vykonáva prácu, avšak nakoľko v inom konaní s matkou maloletej prehral spor, kde prehral väčšiu sumu peňazí, túto prácu nemôže dokončiť podľa zmluvy o dielo, lebo si nemôže zakúpiť merací prístroj. Pôvodne dohodnutá odplata v zmysle zmluvy o dielo bola dohodnutá na 300,- Eur, teraz dostane za túto prácu iba jedno euro a zvyšok mu bude vyplatný, až keď bude schopný splniť si svoju povinnosť. Prácu-dielo by mal odovzdať objednávateľovi dňa 6.7.2014. Projekt je už zverejnený na internetovej adrese, avšak poslednou časťou tohto diela je vykonanie merania. Nakoľko nemá prístroje, tak merania nemôže uskutočniť. Vykonáva už aj elektroinštalačné práce a tieto sú už viditeľné na adrese objednávateľa, na Záturčianskej 95, Martin. Uviedol, že nakoľko prehral veľkú čiastku, nemôže vykonávať činnosť, aj keď má veľa zákaziek, tieto má podľa obchodného zákonníka, nie podľa občianskeho zákonníka. Bráni mu v tom kúpa meracích prístrojov. Vždy, keď dokončil nejakú činnosť, chcel si z odmeny kúpiť nejaký merací prístroj, ktorý by mu umožnil dokončovať prácu. Hľadá si prácu aj ako zamestnanec

podľa zákonníka práce, dňa 26.6.2014 bol na pohovore v spoločnosti Industry Solutions a.s. v Žiline. Pokiaľ ide o túto prácu kázali mu, aby predložil tri projekty, ktoré preukážu jeho schopnosti, tieto im predložil. Nakoľko zamestnávateľ hovoril už aj o budúcej odmene, ktorá by mala byť okolo 900,- Eur, predpokladá, že pohovor dopadne dobre. Vyrozumenie má získať až po 7.7.2014, kedy sa vrátia z dovolenky. Uviedol, že priateľka mu požičala peniaze, aby rozbehol podnikateľskú činnosť, aby zaplatil opravu auta. Priateľka mu požičala peniaze, aby vyplatil sumu matke maloletej, nemôže od nej žiadať viac finančných prostriedkov. Požičala mu 10 000,- Eur. Uviedol, že poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 117,- Eur mesačne. Pokiaľ ide o prehratý spor v súvislosti, s ktorým má matka maloletej zaplatiť vyššiu sumu, ide o konanie o poskytnutie príspevku na výživu rozvedenému manželovi. Návrh podal, nakoľko mu kázal ÚPSV a R, aby tento návrh podal. Vedel, že nebude v tomto konaní úspešný, napriek tomu ho podal. Nakoľko však matka maloletej bola v konaní zastúpená advokátkou, teraz je povinný tým, že konanie prehral zaplatiť jej okolo 250,- Eur ako náhradu trov konania. Uviedol, že s maloletou, sa naposledy stretol v sobotu, chcel sa s ňou stretnúť aj v nedeľu, avšak matka to odmietla. Predtým sa s maloletou nestretával, mal záujem, ale matka mu to neumožňovala. Uviedol, že priateľka mu dala financie a maloletej kúpili sedačku, taktiež jej zriadila nové telefónne číslo, aby matka maloletej mohla s maloletou volať, keď by bola maloletá u neho, to sa zatiaľ nerealizuje. Priateľka je ochotná platiť aj náklady na benzín, v čase, keď sú s maloletou na výlete. Uviedol, že lieky, ktoré matka uviedla, že užívala maloletá, podľa vyjadrenia ošetrojúceho lekára maloletej, nie sú určené pre maloleté deti, sú určené pre dospelých a buď matka poškodzuje zdravie maloletej, alebo tieto lieky maloletej nedáva. Čo sa týka množstva lieku, ktorý matka zdokladovala do spisu, množstvo buď prehnela, alebo dieťa ako také samotné tento liek nemohlo užívať a musela tento liek užívať aj iná osoba ako maloleté dieťa. Uviedol, že buď matka poškodzuje zdravie maloletej, tým že jej podáva lieky v množstve, ktoré nie je určené pre dieťa, alebo potom z výživného, ktoré on platí, matka si hradí výdavky na svoje lieky a tieto lieky potom užíva matka. Výdavky na lieky by mala matka použiť tak, že by ich skôr vložila na knižku pre dieťa. Tým pádom znehodnocuje majetok dieťaťa. Uviedol, že navrhuje, aby bol zaviazaný platením výživného maximálne vo výške 50,- Eur mesačne. Jeho finančná situácia mu momentálne umožňuje, aby platil iba minimálne výživné, to jest 30 % zo životného minima. Znížiť výživné žiadal od 22.11.2013.

Na predmetnom pojednávaní právna zástupkyňa matky uviedla, že nie je možné vychádzať z tvrdenia, že otec nemôže robiť ako živnostník pretože nemá na prístroje, nemá na čokoľvek iného. To že je evidovaný nezamestnaný, je jeho rozhodnutie, taktiež jeho rozhodnutie je, že sa spolieha na dávku v hmotnej núdzi, z ktorej nevyžije žiadny dospelý človek. Otcovi nič nebráni v tom, aby vykonával zárobkovú činnosť ako samostatne zárobková činná osoba, navyše, keď otec má vykonané aj potrebné školenia a akreditácie tak, ako to dokazoval v priebehu minulých pojednávaní. Zároveň uviedla, že suma, ktorú má otec platiť na náhradu trov konania, v konaní 10C 291/2013 je náhrada trov konania, kedy priamo konajúci sudca ho upozorňoval, že vec môže byť ukončená okamžite. Otec z jeho podnetu inicioval odročenie pojednávania, teda sa to navýšilo o jeden úkon a nie je to tak, že by mu úrad práce nariadil podať návrh, bolo to z toho dôvodu, že otec sa spolieha na dávku v hmotnej núdzi a nenašiel si prácu, kde by vôbec nemusel podávať návrh na príspevok na výživu rozvedeného manžela. Uviedla, že na súde prebieha konanie o obmedzenie styku otca s maloletou, a ide o konanie, ktoré iniciovala matka z dôvodu, že otec nevhodným spôsobom pôsobil na psychiku tak dieťaťa ako matky. Bolo tam niekoľko priestupkovo riešených konaní, kedy otec fyzicky matku napadol. Z toho dôvodu bolo nariadené aj znalecké dokazovanie. Otec vyše dvoch rokov absolútne nerealizoval styk s dieťaťom, dva roky má rozhodnutie súdu v rukách o tom, ako sa má stretávať s dieťaťom, dva roky za dieťaťom nebol a to nie preto, že by matka bránila, ale pre to, že sa on sám tak rozhodol. Navyše v priebehu niekoľkých minulých pojednávaní to otec sám aj uviedol, že za dieťaťom nechodí, nekupoval mu darčeky, nekontaktoval ho vôbec žiadnym spôsobom a jediné, akým spôsobom sa podieľal na jeho výchove a výžive bolo platenie výživného, ktoré momentálne takisto skresal na minimálnu čiastku. Pokiaľ by sa matka nestarala o dieťa, nepomohli by jej rodičia, dieťa by absolútne z peňazí, ktoré platí otec, nevyžilo. Uviedla, že otec neustále končil pracovné pomery aj v minulosti z nejakých dôvodov, ktoré vždy prešetruje nejaký kontrolný orgán. Uviedla, že chápe, ak zamestnávateľ porušuje svoje povinnosti voči zamestnancovi, je vhodné a potrebné obracať sa na inšpektorát práce, na druhú stranu, ale nemôže to mať vplyv na zníženie výživného na maloleté dieťa. Otec je zdravý, odborne zdatný, má potrebné kvalifikácie a evidentne si prácu nájst' vie. Evidentne len preto, že mu priateľka požičia na iné, nepožičia mu na prístroje len preto, že berie dávku v hmotnej núdzi, neotvorí si živnosť a pri tom má zákazky. Spolieha sa na ďalší pracovný pohovor, ktorých bolo počas týchto súdnych pojednávaní, už niekoľko. Uviedla, že má zato, že otcovi nič nebráni nájst' si prácu, akúkoľvek, keď aj nekvalifikovanú, menej kvalifikovanú za menej peňazí, ale prácu potrebnú na to, aby zarobil financie, z ktorých zaplatí výživné 100,- Eur. Uviedla,

že matka riadne zdokladovala všetky výdavky na dieťa, zdokladovala výdavky, ktoré platí pravidelne, nepravidelne, zdokladovala výdavky na zdravotný stav tak dieťaťa ako aj svoj. Uviedla, že nie je pravdivé to, že by matka nejakým spôsobom bránila otcovi v realizácii jeho práva na styk s dieťaťom. Práve naopak otec sa dobrovoľne rozhodol toto svoje právo nerealizovať a to už dva roky.

Uviedla, že výživné, ktoré otec platí na maloletú vzhľadom na nárast veku dieťaťa, nárast potrieb dieťaťa je nedostačujúce, aj vzhľadom na financie, ktoré zarába matka aj na to, že otec je schopný nájsť si prácu, len nie je ochotný pretože neberie tú prácu, ktorá prichádza, ale rieši vlastne spôsoby, akými si vie pre seba zabezpečiť najvýhodnejšie podmienky.

Matka na predmetnom pojednávaní uviedla, že otec platí minimálne výživné asi od novembra 2013, asi 6 mesiacov. Otec sa s maloletou stretol po vyše dva a pol roka v sobotu pred pojednávaním. Pokiaľ ide o stretávanie otca s maloletou a prebiehajúceho súdneho konania, ide o konanie o obmedzenie styku otca s maloletou, nakoľko otec sa nevhodne správal, šikanoval ju, je to dokladované na sociálnom úrade a na polícii.

Otec na záver uviedol, že odkedy podal návrh na zníženie výživného, stále vykonával nejakú činnosť. Vykonával minimálne 4 projekty. Uviedol, že ide o dosť vysoké pracovné nasadenie. Minulý rok absolvoval dve štátne skúšky, čo je dôkazom, že nie je ľahostajný vo vzťahu k svojmu sociálnemu zabezpečeniu. Uviedol, že minimálne výživné platí na maloletú asi od novembra alebo decembra 2013. Keby mu výživné bolo znížené na sumu 50,- Eur mesačne toto by doplatil. Navrhol, aby výživné bolo znížené na sumu 50,- Eur mesačne plus by ďalej uhrádzal ostatné náklady dieťaťa, ktoré by vznikli v čase, keď by bola maloletá u neho. Zároveň žiadal, aby súd zvážil, že či je nutné, aby 50,- Eur mesačne platil od novembra 2013, či nie je vhodné, aby platil na maloletú len minimálne výživné to znamená 30 % zo sumy životného minima. Zároveň sa zaviazal, že ako náhle si nájde prácu, požiada súd o zvýšenie výživného. Otec uviedol, že zdravotný problém, ktorý by mu bránil v hľadaní práce, nemá žiaden.

Matka na záver uviedla, že s návrhom otca nesúhlasí. Žiadala, aby súd návrh otca v celom rozsahu zamietol. Otec nemá žiaden zdravotný problém, ktorý by mu bránil v nájdení si práce. Dieťa potrebuje sumu 100,- Eur na to, aby mohla zabezpečiť pre maloletú riadnu starostlivosť. Momentálne je práceneschopná. Mala pracovný úraz. Práceneschopná je od 27.5.2014.

Právna zástupkyňa matky na záver uviedla, že nárok otca na zníženie výživného, tak ako si ho uplatnil svojím podaním na súd, nie je dôvodný. Uviedla, že suma 100 Eur, ktorú platí otec, je adekvátna. Uviedla, že je v zárobkových, majetkových, osobných, zdravotných a akýchkoľvek možnostiach otca toto výživné platiť. Zákon hovorí o tom, že k zmene výživného by malo dôjsť v prípade, ak dôjde k podstatnej zmene pomerov. Uviedla, že na strane otca nedošlo k podstatnej zmene pomerov, rovnako, ani u matky nedošlo k podstatnej zmene pomerov. Jedinou zmenou pomerov je to, že dieťa dosahuje vyšší vek, má väčšie potreby, navštevuje MŠ, jeho zdravotný stav je taký, že si vyžaduje opakované OČR, čo taktiež bráni matke v tom, aby neprerušene a pravidelne chodila do práce. U matky sa za medziobdobie zhoršil zdravotný stav, vyplýva to aj z práce, ktorú vykonáva, a ktorú musí vykonávať na to, aby zabezpečila pravidelný prísun financií do svojej rodiny a tým zabezpečila výživu dieťaťa. Otec nijakým iným spôsobom ako platením výživného za medziobdobie vrátane času od podania jeho návrhu neprispel na výživu, výchovu alebo rast dieťaťa. Uviedla, že by bolo nespravodlivé, pokiaľ by súd znížil výživné, ak otec aj na pojednávaní uviedol, že je schopný platiť si hypotéku, vlastní byt, vlastní auto, v podstate vykonáva svoju činnosť, či už teda zárobkovú, alebo nie zárobkovú, každopádne vykonáva pracovnú činnosť, za ktorú je schopný poberať odplatu a to aké finančné podmienky si dohaduje, či už so svojimi objednávateľmi alebo zamestnávateľmi, je jeho vecou. Otcovi nič nebráni, aby si otvoril živnosť, v prípade, ak nie je schopný nájsť si prácu. To, že sa spolieha na dávky v hmotnej núdzi, je nedostačujúce, navyše nemá ani zdravotné problémy, čiže nič mu nebráni v tom, aby si prácu našiel akúkoľvek. Teda poukazujeme na to, že k poslednému skončeniu pracovného pomeru ešte dávno v minulosti došlo dohodou zo strany otca. Potom bol dlhšiu dobu nezamestnaný, potom to boli dohody o pracovnej činnosti. Uviedla, že nie sú splnené žiadne podmienky na to, aby súd návrhu otca vyhovel a žiada, aby bol zamietnutý v celom rozsahu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom matky, právnej zástupkyne matky, otca, kolízneho opatrovníka, oboznámil sa s návrhom otca, s písomným vyjadrením matky, s príjmovými, zárobnými a majetkovými pomermi matky jej výdavkami, s príjmovými, zárobnými a majetkovými pomermi otca jeho výdavkami, s výdavkami maloletej a s ďalšími listinnými dôkazmi predloženými matkou a otcom, vyžiadanými súdom, s celým súdnym spisom a so spisom tunajšieho súdu sp.zn. 23P/253/2012, so spisom tunajšieho súdu sp. zn. 23P/128/2012, so spisom tunajšieho súdu sp. zn. 23P/27/2012, so spisom tunajšieho súdu sp. zn. 20P/242/2013, so spisom tunajšieho súdu sp. zn. 23P/191/2010, so spisom tunajšieho súdu sp. zn. 20P/81/2010, so spisom tunajšieho súdu sp. zn. 12P/135/2011 a so spisom tunajšieho súdu sp. zn. 21C/283/2010 a zistil nasledujúci skutkový stav:

Rodičia maloletej sú bývalí manželia, nežijú v spoločnej domácnosti. Rozsudkom č.k. 21C/283/2010-45 zo dňa 08.03.2011, právoplatným dňa 14.04.2011 Okresný súd Martin manželstvo otca a matky rozviedol a maloletú V. na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky. Otcovi súd uložil povinnosť platiť na výživu maloletej výživné vo výške 100,-Eur mesačne. Súd zároveň upravil stretávanie otca s maloletou, a to tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou V. každý páry vikend v sobotu v čase od 09.00 hod. do 12.00 hod. a od 16.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 09.00 hod. do 12.00 hod. a od 16.00 hod. do 18.00 hod. v prítomnosti matky. Výška výživného bola určená v rovnakej výške ako v konaní o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu pred rozvodom manželstva v zmysle rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 20P/81/2010-71 zo dňa 22.07.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 10 CoP/79/2010 zo dňa 04.11.2010, právoplatným dňa 15.12.2010. Rozsudkom č.k. 23P/27/2012-85 zo dňa 11.06.2012 Okresný súd Martin návrh otca na zníženie výživného v celom rozsahu zamietol (rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.10.2012). Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 10CoP/35/2012-103 zo dňa 16.10.2012. Naposledy bolo o výživnom rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Martin č. k. 23P/253/2012-63 zo dňa 25.02.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina, č. k. 9CoP/51/2013 -80 zo dňa 13.06.2013, ktorým súd návrh otca na zníženie výživného na maloletú V., V.. XX.XX.XXXX v celom rozsahu zamietol. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14.08.2013.

Otec je od 01.12.2012 evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Martin ako nezamestnaný. Je poberateľom dávky v hmotnej núdzi. Otec nie je poberateľom peňažného príspevku na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia. Od 01.07.2013 mu bola priznaná dávka v hmotnej núdzi vo výške 118,30 Eur mesačne. V pracovnom pomere naposledy pracoval u zamestnávateľa SLOVEXPERTA s.r.o., u ktorého skončil pracovný pomere dohodou, podľa § 60 Zákonníka práce na základe jeho žiadosti ako zamestnanca, teda vinou otca (otec sa dobrovoľne vzdal predmetného zamestnania). Pracovný pomer bol ukončený dňa 30.11.2012. Otec mal u zamestnávateľa SLOVEXPERTA s.r.o. v období od januára 2012 do novembra 2012 čistú priemernú mesačnú mzdu vo výške 788,79 Eur, čistý priemerný mesačný príjem za toto obdobie mal vo výške 793,49 Eur. Otec od 01.12.2012 do 31.05.2013 poberal podporu v nezamestnanosti, a to za december 2012 vo výške 483,70 Eur, január 2013 vo výške 483,70 Eur, február 2013 vo výške 436,90 Eur, marec 2013 vo výške 483,70 Eur, apríl 2013 vo výške 468,10 Eur, máj 2013 vo výške 483,70 Eur. Otec dňa 05.11.2013 uzavrel so spoločnosťou Design MP s.r.o. dohodu o vykonaní práce na dobu určitú od 06.11.2013 do 31.12.2013, kde mal dohodnutú odmenu vo výške 5,-Eur na hodinu brutto. Dňa 31.12.2013 otec s tou istou spoločnosťou uzavrel dohodu o vykonaní práce na dobu určitú od 01.01.2014 do 28.02.2014, kde mal dohodnutú odmenu vo výške 5,-Eur na hodinu brutto. Otec v spoločnosti Design MP s.r.o. v novembri 2013 zarobil 101,72 Eur v čistom a v decembri 2013 zarobil 101,72 Eur v čistom, v januári 2014 zarobil tú istú sumu. Otec proti Design MP s.r.o. podal podnet na inšpektorát práce. Spoločnosť s ním novú dohodu neuzatvorila. Od 01.01.2014 bola otcovi znížená dávka v hmotnej núdzi na sumu 41,20 Eur mesačne. Od 01.02.2014 bol preddavok na pomoc v hmotnej núdzi otcovi odňatý. Od 01.03.2014 bol otcovi priznaný preddavok na pomoc v hmotnej núdzi v sume 117,40 Eur mesačne. Otec si v apríli 2013 zvyšoval kvalifikáciu, pričom za overenie odbornej spôsobilosti zaplatil 150,-Eur a za odbornú prípravu zaplatil 150,-Eur.

Otec tak ako v čase pôvodného rozhodovania súdu býva v jednoizbovom byte. Tak ako tomu bolo aj v čase pôvodného rozhodovania súdu, otec vlastní osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felícia. Otec platí daň z nehnuteľnosti vo výške 7,36 Eur ročne za byt, platí elektrinu vo výške 23,-Eur mesačne, za byt platí 89,-Eur mesačne, za plyn platí preddavok vo výške 3,-Eur mesačne, poplatok RTVS platí vo výške 4,64 Eur, telefón platí vo výške 6,84 Eur, úver spláca vo výške 176,30 Eur mesačne, poisťku za

auto platí vo výške 66,40 Eur ročne. Výdavky na domácnosť, tak to uviedol aj otec sa v porovnaní s predchádzajúcim obdobím nezmenili.

Pokiaľ ide o výživné na maloletú, otec ho platí, avšak od novembra 2013 iba v minimálnej výške. Otec maloletej nad rámec výživného ničím neprispieva. Pokiaľ ide o stretávanie s maloletou, otec sa s maloletou nestretáva, tak ako tomu bolo v čase pôvodného rozhodovania súdu. Počas celého súdneho konania sa s maloletou stretol iba raz. Aj keď otec na pojednávaní konanom dňa 30.06.2014 tvrdil, že mu matka bráni v stretávaní s maloletou, uvedené otec nepreukázal. Životná úroveň otca v porovnaní s februárom 2013 keď súd naposledy rozhodoval o výživnom na maloletú sa podstatným spôsobom nezmenila. Otec aj v čase pôvodného rozhodovania súdu bol rovnako ako teraz nezamestnaný. Poberal síce podporu v nezamestnanosti, v súčasnosti si privyrába na základe dohôd o vykonaní práce, rôznych zmlúv, napr. zmluvy o dielo a poberá dávky v hmotnej núdzi.

Matka pracuje u zamestnávateľa Humana People to People Slovakia, s.r.o. od 20.02.2012 ako triedička šatstva. Jej čistá mzda za obdobie od januára 2013 do decembra 2013 bola vo výške spolu 4 817,45 Eur. Od februára 2012 do decembra 2012 bola jej čistá mzda spolu vo výške 3 960,04 Eur. Matka mala od 01.09.2012 do 28.02.2013 dohodnutú mzdu vo výške 400,-Eur mesačne v hrubom, za obdobie od 01.02.2013 má dohodnutú mzdu vo výške 437,-Eur mesačne v hrubom. Od 01.09.2013 pracuje na trvalý pracovný pomer. Matka je poberateľkou rodinných prídavkov na maloletú V.. Matka svojim rodičom prispieva na vedenie domácnosti vo výške 100,-Eur mesačne, výdavky na telefón má vo výške 10,-Eur mesačne. Matka platí v ING Životná poisťovňa, a.s. poisťku vo výške 65,-Eur štvrťročne, poplatok za komunálny odpad vo výške 25,-Eur ročne na osobu. Výdavky na stravu maloletej v materskej škole sú vo výške 25 Eur mesačne, poplatok za materskú školu je vo výške 8,-Eur mesačne. Matka mala pracovný úraz, od 27.05.2014 je práceneschopná.

Matka tak ako v čase pôvodného rozhodovania súdu býva spolu s maloletou u svojich rodičov, kým vtedy rodičom prispievala sumou 60,-Eur mesačne, teraz im platí 100,-Eur mesačne. Matka pracuje u toho istého zamestnávateľa, jej príjem ani výdavky sa v postate nezmenili.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine (ďalej len ZR) dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 ZR pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 62 ods. 1 ZR plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 ZR obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 ZR každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 prvá veta ZR pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 62 ods. 5 ZR výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 prvá veta ZR pri určení výživného prihladne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Podľa § 76 ods. 1 ZR výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 ZR právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 146 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je iba závažnejšia zmena pomerov, v zmysle § 78 ods. 1 ZR sa rozumie výrazná zmena okolností, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom. Ide o zmenu, ktorá sa závažnejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodovania súdu o výške výživného.

Súd na základe vykonaného dokazovania, po komplexnom zhodnotení a zvážení všetkých dôkazov vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení a berúc do úvahy zistený a preukázaný skutkový stav návrh otca na zníženie výživného na maloletú v celom rozsahu zamietol ako nedôvodný, nakoľko nezistil žiadnu podstatnú zmenu pomerov účastníkov konania, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného na maloletú. Otec podal návrh na zníženie výživného dňa 22.11.2013, teda len deväť mesiacov od rozhodnutia Okresného súdu Martin a len päť mesiacov od rozhodnutia Krajského súdu Žilina, ktorým bolo rozhodnutie Okresného súdu Martin potvrdené. Teda v krátkom čase potom, ako súd naposledy o výške výživného rozhodol, kde súd prihladal na aktuálne pomery rodičov a na aktuálne výdavky maloletej. Z dokladov, ktoré otec doložil do spisu je zrejmé, že pomery na strane otca sa v podstate nezmenili. Tak v čase pôvodného rozhodovania ako aj teraz je otec evidovaný na úrade práce ako nezamestnaný. Kým v čase pôvodného rozhodovania otec poberal podporu v nezamestnanosti, v súčasnosti poberá dávku v hmotnej núdzi a privyrába si na základe dohôd o vykonaní práce či na základe iných zmlúv. Sám otec uviedol, že je pracovne aktívny, má vysoké pracovné nasadenie, ale to, že je úspešný nemôže preukázať.

Otec si medzičasom zvýšil kvalifikáciu, čo mu zvýšilo možnosť pracovného uplatnenia. Aj keď si otec preukázateľne hľadá prácu, zúčastňuje sa rôznych pohovorov, kde je aj úspešný, stále hľadá „objektívne“ prekážky, ktoré mu bránia natrvalo sa zamestnať, prípadne vykonávať podnikateľskú činnosť. Otec namiesto toho, aby hľadal spôsob ako prekonať prekážky, hľadá spôsoby ako prácu stratiť, prípadne nezískať. Napríklad odmietol prácu, nakoľko mu ponúkli iba minimálnu mzdu, nevykonáva podnikateľskú činnosť, lebo by chcel získať príspevok z úradu práce, hoci na druhej strane tvrdí, že v súčasnosti je náročnejšie tento príspevok získať, prácu nemôže vykonávať kvôli tomu, že nemá odborné prístroje a tieto si nemôže kúpiť, lebo nemá finančné prostriedky (na druhej strane tvrdí, že jeho priateľka mu požičiava peniaze na rôzne iné veci aj napr. na výživné ale na kúpu prístrojov už si od nej nechce pýtať). Tieto skutočnosti však nemôžu byť na ujmu maloletej, nemôžu byť dôvodom zníženia výživného. Súd ma za to, že je objektívne v možnostiach a schopnostiach otca nájsť si prácu prípadne otvoriť si živnosť, ktoré mu umožnia platiť výživné v súdom určenej výške. A to aj s ohľadom na skutočnosť, že otec je zdravý, nemá žiadne zdravotné problémy, ktoré by mu vo výkone práce bránili, otec nemá inú vyživovaciu povinnosť, osobne sa nestará o žiadne dieťa. To, že otec je schopný nájsť si vhodnú prácu preukazuje skutočnosť, že otec je na pohovoroch úspešný, má rôzne zákazky na základe „iných“ zmlúv. Jeho možnosti, čo sa týka uplatnenia na trhu práce sa v porovnaní s predchádzajúcim obdobím s ohľadom na zvýšenie kvalifikácie zlepšili.

Pokiaľ ide o výdavky otca na domácnosť a ostatné výdavky, tie sú v porovnateľnej výške ako v čase pôvodného rozhodovania súdu.

U matky, pokiaľ ide o jej príjem nenastala podstatná zmena. Matka stále pracuje v spoločnosti Humana People to People Slovakia s.r.o. aj keď v súčasnosti už na dobu neurčitú, pričom jej príjem je porovnateľný. Pokiaľ ide o domácnosť a ostatné výdavky, v tomto ohľade žiadna podstatná zmena u nej nenastala.

Maloletá navštevuje materskú školu tak ako v čase pôvodného rozhodovania súdu. Pokiaľ ide o výdavky na maloletú, tieto sú v porovnateľnej výške ako v čase pôvodného rozhodovania súdu.

Vzhľadom na to, že pomery na strane otca a ani matky sa v podstate nezmenili, nezmenili sa ani výdavky na maloletú, súd návrh otca na zníženie výživného na maloletú v celom rozsahu zamietol ako nedôvodný.

Otec žiadal znížiť výživné na maloletú z dôvodu, že je nezamestnaný a sociálne odkázaný. Aj keď otec je nezamestnaný už od 01.12.2012, súd má za to, že vzhľadom na jeho kvalifikáciu ako projektant - revízny technik, je schopný nájsť si vhodné zamestnanie, ktoré mu umožní platiť výživné v súdom určenej výške. Situácia na trhu práce nie sú dôvodom, aby si za rok a pol nenašiel vhodné a trvalé zamestnanie. Otcovi v hľadaní práce nebránia žiadne zdravotné dôvody. Otec sám uviedol, že je zdravý. Navyše otec sám priznal, že zamestnávateľia o neho záujem majú, dokonca priznal, že má zákazky na základe zmlúv, pričom je pravdepodobné, že otec má z týchto zákaziek príjem, ktorý nezdokladoval.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko ide o konanie, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu (§ 81 ods. 1 OSP konanie vo veciach starostlivosti o maloletých) a súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady trov konania niektorému z účastníkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať písomne odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Martin na Krajský súd v Žiline, štvormo (§ 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 OSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. v platnom znení; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).